'Da. Kada bismo bili na putovanju, naređivao nam je da ne skidamo mestve tri dana i tri noći, osim u slučaju dženabeta. A kada je posrijedi nužda i spavanje, tada nam je bilo dozvoljeno potirati.'

Od Zirra ibn Hubejša se prenosi da je rekao: "Došao sam kod Safvana ibn Assala el-Muradija kako bih ga upitao o potiranju po mestvama. On me upita: 'Zbog čega si došao, Zirre?' Rekoh: 'Želim znanje.' Tada mi je kazao: 'Zaista meleki spuštaju svoja krila pred onim koji stječe znanje, iz zadovoljstva onim što traži.' Zatim sam rekao: 'U meni se javila nedoumica u vezi potiranja po mestvama nakon obavljanja nužde i mokrenja, a ti si jedan od Poslanikovih ashaba, pa sam došao da te upitam jesi li čuo da je o tome nešto rekao?' On je odgovorio: 'Da. Kada bismo bili na putovanju, naređivao nam je da ne skidamo mestve tri dana i tri noći, osim u slučaju dženabeta. A kada je posrijedi nužda i spavanje, tada nam je bilo dozvoljeno potirati.' Zatim sam ga upitao: 'Da li si čuo da je nešto spomenuo o ljubavi prema drugima?' On je rekao: "Da. Bili smo sa Vjerovjesnikom na putu, kada ga je dozvao jedan beduin povišenim tonom: 'O Muhammede!' Pa mu je odgovorio istim tonom: 'Evo me.' Mi smo mu rekli: 'Teško tebi! Stišaj se, jer si kod Vjerovjesnika i to ti je zabranjeno.' On je rekao: 'Tako mi Allaha, neću se stišati!' Beduin je dalje nastavio: 'Čovjek voli narod, ali im se još nije pridružio.' Tada je Vjerovjesnik kazao: 'Čovjek će biti sa onim koga voli na Sudnjem danu.' Zatim nam je govorio i o ostalim stvarima sve dok nije spomenuo kapiju sa zapadne strane, koja je široka kolika je razdaljina koju pređe jahač u četrdeset ili sedamdeset godina."

[صحيح] [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Zirr ibn Hubejš je došao kod Safvana ibn Assala, radijallahu anhu, da ga pita o potiranju po mestvama, nakon čega ga je Safvan upitao: "Šta te je dovelo, o Zirre?" On je odgovorio: "Želja za znanjem." Tada je Safvan rekao: "Zaista meleki spuštaju svoja krila pred onim koji traži znanje, iz zadovoljstva i poštovanja prema onome što čini." Zirr je zatim rekao: "U meni se javila sumnja u vezi potiranja po mestvama nakon nužde i mokrenja, a ti si ashab Allahovog Poslanika, pa sam došao da te pitam: da li si čuo da je Vjerovjesnik o tome nešto spomenuo?" Safvan ibn Assal je rekao: "Da. Vjerovjesnik nam je naređivao, kada bismo bili na putovanju, da ne skidamo mestve tri dana i tri noći zbog male nečistoće poput nužde, mokrenja i spavanja. Međutim, u slučaju dženabeta ih je bilo obaveza skinuti." Zatim sam rekao: "Da li si čuo da je nešto spomenuo o ljubavi?" Rekao je: "Da. Bili smo sa Allahovim Poslanikom na putovanju. Dok smo bili sa njim, glasno ga je dozvao jedan beduin: 'O Muhammede!' Pa mu je on odgovorio na sličan način: 'Evo me.' Mi smo mu rekli: 'Teško tebi! Stišaj glas, jer si kod Vjerovjesnika, zabranjeno je dizati glas pred njim.'" Uslijed svoje grubosti on reče: "Tako mi Allaha, neću se stišati." Zatim je beduin nastavio: "Allahov Poslaniče, čovjek voli dobre ljude, ali ne radi kao što oni rade?" Poslanik reče: "Čovjek će biti

sa onim koga voli na Sudnjem danu." Zirr ibn Hubejš je rekao: "Safvan nam je potom nastavio kazivati sve dok nije spomenuo vrata pokajanja sa strane Šama, koja je Allah stvorio onoga dana kada je stvorio nebesa i Zemlju; jahač putuje njihovom širinom četrdeset ili sedamdeset godina, i neće se zatvoriti sve dok Sunce ne izađe sa zapada."

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/4565